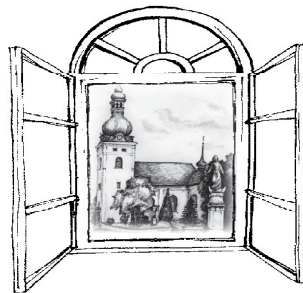

OKNO

měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebranice

UDÁLOST MĚSÍCE

Slavná kunštátská pouť, výlet dětí do Bíle Vody, pouť do brněnské katedrály, římská mše v podání svitáveckého sboru, farní den a mnoho jiného. To vše jsou události, na které se můžeme v květnu těšit. Já osobně se nejvíc těším na farní den, který se již tradičně uskuteční poslední neděli v květnu. Přestože jsem tuto událost nazval přízviskem tradiční, bude letos trochu jiná. Neboť je stále co zlepšovat. Kromě již zaběhlých věcí, jako je živá hudba, občerstvení,

*Farnost je místem, kde by se
všichni lidé měli cítit
respektováni a přijímáni*

pohádková zahrada pro děti a scénky z života farnosti bude letošní farní den obohacen zehnaním víceúčelového sálu ve dvoře fary, kterým se celé odpoledne ve 14 hodin zahájí. V tomto sále po celou dobu poběží velkoplošná projekce událostí z života farnosti, aby ti, kterým bude na slunci příliš horko, se mohli zchladit, pobavit a připomenout si, co jsme prožili. Vzhledem k tomu, že letos s dětmi na pátečních mších probíráme svaté, bude během odpoledne možné potkat sv. Stanislava, sv. Zdislavu, sv. Ludmilu a mnoho jiných známých tváří. Víc nebudu prozrazovat, aby zbylo místo pro nějaké překvapení.

Když tak nad tím vším po večerech přemýšlím, napadá mě umístit při tomto odpolední nad vchod fary obdobu nápisu, který je nad oponou Národního divadla – „Farnost sobě“. Tím by byl nejvýstižněji vyjádřen smysl celé akce. Farní den je dnem, kdy můžeme být spolu a oslavit to, co se nám společně podařilo. Vždyť křesťané neslaví nějaké ideje, ale konkrétní události, kdy Bůh zasáhl do dějin světa a dějin lidských životů. Jsem přesvědčen, že i naše farnost má co slavit. A protože farnost je místem otevřeným pro všechny, místem, kde by se všichni lidé měli cítit respektováni a přijímáni, určitě toto pozvání vyřídte všem svým přátelům. Vždyť s trochou nadsázky lze říct, že společné slavení farního dne by mělo připomínat hostinu, kterou Bůh vystrojil svým přátelům a tak být obrazem věčné radosti v nebi. Proto bych Vás všechny chtěl do tohoto „farního odpoledního nebe“ mezi „svaté hříšníky“ pozvat.

Pavel Kafka, farář

SLOUPEK

Pokud člověk šeptá, ostatní vědí, že někdo je uvnitř, jestliže mluví polohlasem, rozeznají, kdo je uvnitř, a mluví-li výrazněji, mohou mu docela slušně rozumět. Sám dotyčný si ale připadá obklopen tichem, k němu žádné zvuky zvenčí nedoléhají.

O zповědní místnosti v kunštátském kostele se možná brzy začnou vyprávět vtupy. Díky platným zákonům akustiky se totiž v jistém smyslu podobá stejnojmennému prostoru, v němž účastníci reality show komunikovali s Velkým bratrem a všichni diváci je mohli poslouchat. To by snad někdy mohlo být inspirující, ale lepší asi je zůstat v této oblasti originální.

Ti, kteří umějí řešit technické věci, se domlouvají, zda dveře zevnitř polstrovat nebo raději osadit díttermovým izolačním sklem. Také by prý pomohlo potáhnout stěny kobercem nebo obložit polystyrenem. Tak uvidíme.

Než bude jasněji, zůstávám u polohlasu.

M. L.

ZPĚTNÉ ZRCÁTKO

Velkopáteční noční bdění

Při zpáteční cestě ze setkání mládeže s biskupem v Brně nám pan farář navrhl, jestli nechceme strávit večer a noc Velkého pátku tichou adorací v kostele u Božího hrobu.

Souhlasili jsme a po velkopátečních obrazech se nás sešlo na faře třiadvacet. Na večeri jsme si udělali topinky a potom nachystali někteří biřmovanci program, který byl moc pěkný a týkal se velikonoční doby. Asi kolem půl jedenácté po sepsání rozpisu (kdo kdy půjde do kostela) šel první odvážlivec. Strídali jsme se u Božího hrobu po půl hodině, aby se na každého dostalo. V kostele jsme měli také přichystanou Bibli, z které jsme si mohli číst. Poslední hlídka odešla z kostela asi kolem páté hodiny. Ráno jsme posnídali rohlíky, které jsme dostali v pekárně (moc děkujeme) a jogurty, co jsme si nakoupili. Po dobré snídani jsme se rozloučili a doufáme, že nám to vyjde i příští rok a strávíme tuto noc na faře a u Božího hrobu.

Marie Hansgutová, 8.třída

Vědomostní soutěž o diecézi

Po několikátýdenních přípravách jsme se v sobotu 21. dubna vypravili na soutěžení v děkanském kole v Blansku. Jelo nás sedm. V mladší kategorii (4 – 6 třída) soutěžilo ve farním kole jedenadvacet dětí a do děkanského postoupilo sedm. Byli to Jaroslava Hedlová, Karolína Kuchyňová, Tomáš Videman, Šimon Slavík a David Tenora. Petra Retroeklová a Veronika Šírová se ze soutěže omluvily. Ve starší kategorii (7 – 9 třída) soutěžilo sedm a postoupili tři – Vašek Líkař, Petr Sojka a Michal Král. Během cesty jsme se snažili ještě něco naučit. Po příjezdu jsme se zúčastnili prvního kola – na patnáct složitých otázek jsme měli hodinu. Potom jsme dostali svačinu a na místní zahradě si zahráli hry. Po opravení prvního kola dostali tři finalisté další otázky. Z Kunštátu jsem byl ve finále jen já a účast v diecézním kole mi unikla o 1,5 bodu, takže celkově jsem byl třetí a na čtvrtém místě skončil Vašek Líkař. Bylo

nám moc líto, že nikdo z nás nepostoupil do biskupského kola. A tak za velkého mlčení jsme se odebrali na cestu domů.

Petr Sojka, 7. třída

Setkání mládeže s biskupem

V sobotu 31. března jelo několik mladých z naší farnosti v čele s panem farářem do Brna na Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem. Začátek dne nám ale nevycházel tak, jak jsme si představovali, protože náš autobus měl třicet minut zpoždění a my jsme měli strach, abychom přijeli včas. Naštěstí jsme všechno stihli.

Nejdříve nás otec biskup všechny přivítal v katedrále sv. Petra a Pavla a my se potom rozdělili do skupinek na dopolední přednášky. Těch bylo celkem dvacet, takže každý si mohl vybrat téma podle svého vkusu. Byly například o Antarktidě, o vztazích, o bibli, nebo o křesťanské hudbě. Tři z naší výpravy se vydali do skupinky, kterou vedl manželé Škrdlíkovi. Iveta k tomu říká: „Bavili jsme se o vztazích a o naší rodině. Nejprve jsme si vymysleli otázky, které by nás zajímaly a napsali je na papírek, který jsme odevzdali. Hned první otázka se týkala předmanželského sexu. Dále jsme se dozvěděli, že žena nemá kárat svého muže, ale zase je nutné mu třeba říct, že něco udělal špatně.“

Já a další tři děvčata jsme šly do skupinky s názvem Exit 316 (je to pořad pro mladé křesťany, který vysílá ČT2). Nejdříve nás tvůrci tohoto pořadu seznámili, jak a kde se natácel a potom jsme se na jeden díl dívali, po jeho skončení jsme se měli rozdělit do skupinek a probírat téma tohoto dílu. Po chvíli přišel čas na dotazy a těmi také skončila naše přednáška, protože už byl čas oběda a my jsme se měli přesunout ke katedrále, kde se rozdávaly párky a rohlíky. Potom pokračoval program v katedrále, pouštěl se film o diecézi, mohli jsme klást panu biskupovi dotazy a četlo se poselství papeže Benedikta XVI. Na závěr jsme slavili mši svatou a po ní šli na autobus a odcestovali zpět do Kunštátu.

Karolína Šafářová a Iveta Bašná, 8. třída

Farní pouť do Polska 21. – 24. dubna

Když jsem se zmínila, že pojedu do Polska, slyšela jsem často otázku: „Jedeš nakupovat?“ Polsko je u nás často vnímáno jako země, kde je možné na trzích blízko za našimi hranicemi levně a výhodně nakoupit. Je třeba si ale uvědomit hlubokou křesťanskou historii a tradici polského národa, po jejichž stopách jsme se rozhodli vydat. Byla to víra, která sjednotila polský národ v dobách jeho nesvobody.

Farní pouť jsme zahájili 21. dubna pözeháním ve farním kostele a v osm hodin jsme se vydali na cestu do Bolatic, kde jsme se zastavili v kostele sv. Stanislava a v místním skanzenu lidových tradic a řemesel. Po obědě jsme pokračovali do Polska, abychom se zastavili v rodném domě Jana Sarkandera ve Skoczowe. Sklep domu byl přebudován na malou kapli, ve které jsme slavili mši svatou a zamýšleli se nad jeho životem. Po mši svaté jsme vystoupili na kopec nad městem ke kapli Jana Sarkandera a k papežskému kříži. Další naše kroky vedly do Wadowic, rodiště papeže Jana Pavla II. Bohužel rodný dům papeže byl již zavřen, takže jsme se mohli podívat jen do místní baziliky. Putování jsme zakončili v poutním místě Kalvarie Zebrzydowska, kde jsme byli prvotřídně ubytováni. Prohlédli jsme si okolí kláštera, místní baziliku, kde jsme se pomodlili u obrazu Panny Marie.

Neděle byla věnována našemu patronu sv. Stanislavovi. Ráno po vydatné snídani jsme se vydali do Krakova. Tam jsme Na Skalce v bazilice sv. Stanislava, na místě jeho zavraždění, slavili zpívanou latinskou mši svatou společně s členy řádu Paulinů. Potom jsme si prohlédli místní kryptu, kde je pochováno mnoho významných osobností Polska. Pěšky jsme pokračovali na Wawel, kde se nachází královský zámek, katedrála sv. Vojtěcha a Václava, ostatky sv. Stanislava, hrobka králů a věž s výhledem na Krakov. Sešli jsme na Rynek Glowny s kostelem sv. Vojtěcha a Panny Marie. Odpoledne jsme odjeli do solných dolů Wieliczka, které jsou v provozu nepřetržitě od 13. století a patří tak k nejstarším světovým solným dolům. Turistická trasa je asi tři kilometrů

ry dlouhá a sestupuje až do hloubky 327 metrů, zahrnuje prohlídku soch a reliéfů vytvořených z kamenné soli. Za pozornost stojí také klenuté síně, kaple a podzemní jezero. I přes nečekaně vysokou cenu vstupného byla prohlídka nezapomenutelným zážitkem. Při zpáteční cestě jsme se zastavili v moderním kostele Božího milosrdenství v Lagiewnikach, kde jsme se pomodlili Korunku k Božímu milosrdenství. Po návratu do Kalvarie jsme absolvovali vydatnou večeři a poté jsme již spěchali do kostela, abychom se pomodlili u obrazu milostné Panny Marie a viděli jeho zavírání.

V pondělí ráno po snídani jsme si sbalili věci a zdatnější z nás prošli část Křížové cesty, která se rozkládá v přírodě v okolí kláštera. Po návratu jsme se rozloučili s Kalvarií a pokračovali do koncentračního tábora Oswiecim. Prošli jsme nejprve Oswiecim a potom přešli autobusem do Březinky, kde v roce 1942 vybudovali fašisté vyhlazovací tábor, do kterého byli deportováni lidé z celé Evropy. Mši svatou, kterou jsme slavili v kapli Centra porozumění, vybudovaného nedaleko od Oswiecimi, jsme věnovali prosbě za mír a pokoj mezi lidmi. Po mši jsme odjeli na Jasnou horu do Czestochowe, kde jsme se ubytovali, navečeřeli a den zakončili v kostele u obrazu Panny Marie. V kapli Panny Marie jsme se sešli další den ráno na mši svaté. Potom jsme si prohlédli Jasnou Horu a vydali se na cestu do Olomouce. Tam jsme se pomodlili v kapli Jana Sarkandera, na místě jeho věznění a umučení. Tento den byl věnován modlitbě za obnovu církve a duchovního života a byl zakončen v olomouckém semináři, kterým nás provázel a ochotně odpovídal na naše dotazy ředitel teologického konviktu P. Alfréd Volný. Uvědomili jsme si zde, že přítomnost kněze ve farnosti by nemusela být vždy samozřejmostí a že je třeba se stále modlit za nová kněžská povolání.

Putování jsme zakončili v našem farním kostele. Velký dík patří O. Pavlovi za perfektní organizaci a duchovní vedení během celé pouti.

Eva Kameníková

SEBRÁNO V SEBRANICÍCH

Příprava divadla

Mládež z Nýrova, Sebranic a Voděrad nacvičuje pašije, příběh o ukřižování Ježíše Krista. Scénář pro nás napsala Monika Lepková a pan farář nám rozdělil role. Myslím si, že nějaké herecké zkušenosti určitě máme, protože v roce 2005 jsem hráli živý Betlém, který se moc povedl. Věříme, že naše divadelní představení bude mít úspěch u diváků a naše snažení nevyjde naprázdno.

Michaela Dvořáčková, Nýrov

Co k tomu dodat? Snad jen několik obtíží, které musíme při nácvičku překonávat. V pašijích vystupuje sedmáct různých postav. Kdo už někdy něco organizoval, tak si dokáže představit, jak je těžké se vůbec sejit. Zvláště když se jedná o děti a mládež ze tří vesnic.

Představení se odehrává venku na místě budoucí nové fary. Když se nacvičuje, je někdy strašná zima, že je třeba zajít do sebranické hospody na čaj, nebo je zase strašné vedro a někteří potřebují neustále odbíhat pro kolu. Aby divadlo na volném prostranství bylo slyšet, vše se dopředu namluvilo a pro herce je někdy těžké všechno správně časově odhadnout.

Jak vidíte, problémů je víc než dost. Dokonce tolik, že ještě nebylo stanoveno pevné datum premiéry. Je nám ale útechou, že největší český dramatik a vedoucí kočovné divadelní společnosti Lipany Jára Cimrman byl na tom místy i hůř. Vždyť problémy jsou od toho, aby se překonávaly, a jak říká jedno tibetské moudro – i cesta může být někdy cílem.

Pavel Kafka, farář

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ NA
farní den
v neděli 27. května od 14 hodin
ve dvoře fary v Kunštátě

CO NÁS ČEKÁ

► Každou středu v 18h – v kostele májová pobožnost. V obcích dle místních zvyklostí

► Pá 18. 5. v 17h – fara v Kunštátě, beseda pro rodiče dětí, které v obou farnostech půjdou k prvnímu svatému přijímání
Téma: morální vývoj dítěte

► St 23. 5. v 18h – mše svatá v Nýrově

► So 26. 5. od 9 do 13h – na faře v Kunštátě soustředění dětí ze Sebranic před prvním svatým přijímáním

► Ne 27. 5. od 14h – Farní den, žehnání opravené klubovny ve dvoře fary

► St 30. 5. – výlet do Bíle Vody pro rodiče a děti, které půjdou k prvnímu svatému přijímání. Odjezd z Kunštátu od kostela v 7, 15h, odjezd ze Sebranic v 7, 30h
Děti 50 Kč, dospělí 200 Kč

► Pá 1. 6. v 17h – fara v Kunštátě, beseda pro rodiče dětí, které v obou farnostech půjdou k prvnímu svatému přijímání

Téma: předávání víry v rodině a praktické doladění slavnosti

► So 2. 6. v 17h – Sebrance, zpověď dětí před prvním svatým přijímáním

► Ne 3. 6. v 9, 30h – Sebrance, první svaté přijímání dětí

► Letní tábor pro děti od 5. do 9. třídy se uskuteční od 16. do 22. 7 v Bílé Vodě u Rozstání, ubytování v indiánských přístřešcích tee-pee. Bližší informace na přihlášce ve škole nebo v kostele

POUŤ DO KATEDRÁLY – 8. KVĚTNA

9,00	odjezd od kostela v Kunštátě
10,00	zahájení programu v katedrále, růženec, možnost návštěvy katedrálních věží, krypty, expozice sebranické Madony
12,00	mše svatá s otcem biskupem
13,00 – 14,30	oběd, rozchod, cestou zpět návštěva hradu Veveří

OKNO - měsíční zpravodaj farností Kunštát a Sebrance
Vydává Římskokatolická farnost Kunštát, náměstí ČSČK 98, 679 72 Kunštát
Telefon: 604 538 482, e-mail: rkf.kunstat@biskupstvi.cz, www.farnost.kunstat.com
Redaktor: Mgr. Marek Lepka, e-mail: lepkam@centrum.cz. NEPRODEJNÉ.